

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ryanair DAC

Pârâtă: DelayFix, fostă Passenger Rights

Dispozitivul

Articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că, pentru a contesta competența unei instanțe de a judeca o acțiune în despăgubire formulată în temeiul Regulamentului nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 și îndreptată împotriva unei companii aeriene, o clauză atributivă de competență inserată într-un contract de transport încheiat între un pasager și această companie aeriană nu poate fi opusă de aceasta din urmă unei societăți de recuperare căreia pasagerul i-a cedat creanța sa, cu excepția cazului în care, potrivit legislației statului ale cărui instanțe sunt desemnate în această clauză, această societate de recuperare a succedat contractantului inițial în toate drepturile și obligațiile sale, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere. Dacă este cazul, o astfel de clauză, care este inserată fără a fi făcut obiectul unei negocieri individuale într-un contract încheiat între un consumator, respectiv pasagerul aerian, și un profesionist, respectiv compania aeriană menționată, și care conferă o competență exclusivă instanței în a cărei rază teritorială este situat sediul acesteia, trebuie considerată abuzivă în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 93/13 a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.

(¹) JO C 337, 7.10.2019.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 19 noiembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Baden-Württemberg – Germania) – 5th AVENUE Products Trading GmbH/Hauptzollamt Singen

(Cauza C-775/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 – Codul Vamal Comunitar – Articolul 29 alineatul (1) și alineatul (3) litera (a) – Articolul 32 alineatul (1) litera (c) și alineatul (5) litera (b) – Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 – Articolul 157 alineatul (2) – Stabilirea valorii în vamă – Valoarea de tranzacție a mărfurilor importate – Noțiunea de „condiție a vânzării” – Plată pentru acordarea unui drept de distribuție exclusiv]

(2021/C 28/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Baden-Württemberg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: 5th AVENUE Products Trading GmbH

Pârâtă: Hauptzollamt Singen

Dispozitivul

Articolul 29 alineatul (1) și alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar trebuie interpretat în sensul că o plată efectuată pentru o perioadă limitată de cumpărătorul mărfurilor importate către vânzătorul lor pentru acordarea de către acesta din urmă a unui drept de distribuție exclusivă a mărfurilor menționate pe un anumit teritoriu și calculată pe cifra de afaceri realizată pe acest teritoriu trebuie să fie inclusă în valoarea în vamă a mărfurilor respective.

(¹) JO C 27, 27.1.2020.

Recurs introdus la 30 aprilie 2020 de Tiziano Vizzone împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi) din 4 martie 2020 în cauza T-658/19, Vizzone/Comisia

(Cauza C-191/20 P)

(2021/C 28/13)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Tiziano Vizzone (reprezențanți: M. Bettani, S. Brovelli)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 25 noiembrie 2020, Curtea (Camera a șasea) a respins recursul ca vădit inadmisibil și a dispus ca domnul Tiziano Vizzone să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Opolu (Polonia) la 22 iulie 2020 – Skarb Państwa – Starosta Nyski przeciwko New Media Development & Hotel Services Sp. z o. o.

(Cauza C-327/20)

(2021/C 28/14)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Opolu

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Skarb Państwa – Starosta Nyski

Pârâtă: New Media Development & Hotel Services Sp. z o. o.

Întrebările preliminare

1) Dispozițiile articolului 2 punctul 1 din Directiva 2011/7/UE din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale (reformare) (¹) trebuie interpretate în sensul că se opun unei interpretări a articolului 2 și a articolului 4 punctul 1) din Legea din 8 martie 2013 privind combaterea întârzierilor excesive în tranzacțiile comerciale, potrivit căreia noțiunea de bunuri nu cuprinde bunurile imobile, iar noțiunea de furnizare de bunuri nu cuprinde constituirea uzufructului perpetuu asupra unui bun imobil, în sensul articolului 232 și următoarele din Codul civil, sau, eventual, o asemenea operațiune nu poate fi considerată prestare de servicii?